

Szeged üdvözli az új kormányt.

— Vita a rendkívüli közgyűlésen a vámmalmok visszaéléseiről és díjazásáról. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged törvényhatósági bizottsága szombaton délután négy órakor dr. Kelemen Béla főispán elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott. A bizottság tagjai nyáridőben szokatlan nagy számban jelentek meg és a tanácsi előterjesztéseket — egy kivételével — hozzászólás nélkül, egyhangulag elfogadták. Amolyan gyors ütemű, szürke, nyári közgyűlés volt a szombati rendkívüli közgyűlés, amelynek legnagyobb vonzóereje az új főispán személye volt.

Taschler Endre főjegyző ismertette gróf Esterházy Mór miniszterelnök leiratát ő és kormánya kinevezéséről, majd ezzel kapcsolatosan a tanács javaslatát — amelyet tegnapi számunkban egész terjedelmében ismertettünk.

Miután a főispán felszólítására sem akadt senki, aki a javaslatához hozzászólott volna, dr. Kelemen Béla szólott:

— Hazafias örömmel jelentem ki, hogy a város közönsége egyhangú határozattal hozzájárult a tanácsnak ahhoz a javaslatához, mely szerint a kormányt üdvözli.

Következett a villamosjegyek megadóztatásának ügye, amelyet dr. Gaál Endre kulturtanácsos ismertetett. Most megemlítette a Szegedi Újságírók Egyesületének szerepét is, mire halk éljenzés támadt a teremben. A közgyűlés egyébként itt is egyhangulag hozzájárult a tanács javaslatához s így augusztus elsejétől már két filléres adót fizetünk a városi szegények számára a villamosjegyek után.

Ugyancsak elfogadta a közgyűlés a kereskedelmi iskolánál szervezendő két rendes tanári állásra vonatkozó tanácsi előterjesztést. Ezután került sor a vámmórlések százalékanak megállapítására.

Balogh Károly ismertette a tanács javaslatát, amely szerint a gabona őrlési százaléka 10 és a darálása 7 százalék lenne.

Szabó Gyula az első felszólaló. Nem sokkalja az őrlési százalékot, a gabonával való takarékoskodás szempontjából mégis azt indítványozza, hogy hat százalékban határozzák meg az őrlési százalékot és a nem szorosan vett őrlési munkáért külön két koronát adjanak a malmosnak a gabona mázsájáért. Ez körülbelül megfelel 10 százaléknak.

Kiss Gyula pártolja Szabó Gyula indítványát. De még tovább menne: pénzben fizetné meg az őrlést. Elmondja, hogy milyen sok visszaélést tapasztalt a malmokban. Voltak helyek, hol 16—20 százalék vámot vettek ki és erről elszámolási jegyzéket is adtak.

Aczél Géza a tanács javaslatához járul hozzá. Szabó Gyula indítványát a miniszter sem hagyná jóvá, mert a miniszteri rendelet csak vámmórléseket engedélyez és a malmokat a vámmórléssel elszámolásra kötelezi. A vámmórlések a közellátás egy nagy részét teszik. De a tanács javaslata is hiányos, mert a porlásról nem intézkedik. Javasolja, hogy porlásra búzánál 2 és fél, rozsnál három és árpa és tengeri daráláshoz 3 százalékot számítsanak. A Kiss Gyula által megemlített dolgot közönséges lopásnak minősíti, amelyet a törvény büntet.

Balogh Károly azzal kezdi beszédét, hogy Szabó Gyula indítványára már megadta a választ Aczél Géza. Kiss Gyula kijelentésére fölhozza, hogy ha a hatóságnak tudomására hozták volna a visszaéléseket, az minden esetben intézkedett volna.

Szabó Gyula és Aczél Géza ismételt föl-

szólásai után Szécsi István szólott, aki 10 százalékos őrlési százalékot kért és a porlásra 3 százalékot indítványozott.

Kiss Gyula Szabó Gyula javaslatát védelmezi, majd dr. Kelemen Béla főispán kéri Szabó Gyulát, nem vonja-e vissza javaslatát, amely miniszteri rendeletbe ütközik s így olyan veszéllyel fenyeget, hogy a miniszter majd nem fogja jóváhagyni.

Dr. Somogyi Szilveszter azt hangsúlyozza, hogy a rendeletek ismerete nélkül bajos ehhez a kérdéshez hozzászólni. Felel az egyes felszólalásokra, majd javasolja, hogy a porlás százalékanak megállapításával ne foglalkozzon most a közgyűlés; ez ugyanis a polgármester joga.

Vékes Bertalan felszólalása után a közgyűlés nagy többséggel elfogadta a tanács javaslatát. Ezzel a rendkívüli közgyűlés véget ért.

A nők választójoga

egyhangulag a

DIANA

puder és krém mellett
nyilatkozik meg, mert
e két szer a női szépség
egyedüli biztosítéka.

Próbadoz kor. 1.—
Nagy doboz „ 2.50
Mindenütt kapható!

A legjobb szórakozó hely a

BERLINI kávéház.

Naponta Szegeden elismert házi zenekarom hangversenyez. Minden vásár- és ünnepnapon nagy díszes TOMBOLA-EST, amelyen a legszebb és legdíszesebb tárgyak sorsoltatnak ki.

Hűdeg ifalok és pontos kiszolgálás.

Helyiség: Deák Ferenc-utca 24.

Szíves pártfogást kér

HELLER J.

a Berlini-kávéház tulajdonosa.

Élő- és művirágok

állandóan nagy választékban jutányos áron
Koszorúk rendelésre azonnal készülnek

Orinesák Miklósné

élő- és művirág üzletében Szeged,
Széchenyi-tér 17. — Telefon 17—56.

Beszélgessünk.

*

A fahonvéd: Megjött az örömhír, a miniszteriumban engedélyezték a Balkán-Akadémia felállítását.

En: Ha nem esurran, csöppen, száz forintból ötven, egyetem helyett Balkán-Akadémia.

A fahonvéd: Az a boldog, aki a kevéssel beéri. Csak aztán az apaság kérdése fölött ne történjék összekülömbözés.

En: A kigondoláshoz sokan formálnak jussot, mert hát mindenkinek jussa volt a kigondoláshoz, de csak egy ember gondolta ki, jó Donawell János.

A fahonvéd: Aki úgy járhat majd, mint az egyszeri ember, aki házat épített, de más lakott benne.

En: És jólakott benne. Nem új dolog ez. A Szegedi Újságírók Egyesülete is kigondolta, hogy mint lehetne a szegény ügyön segíteni. No bizony, ötletért, kiadós gondolatért még nem kell a szomszédba menniök.

A fahonvéd: Azt hiszem, hogy a legtöbb várcsi hivatalba sem jut is, marad is.

En: Magam is vallom. Ha más nem is. Ötlet, gondolat, kitalálás még mindig kerül a tollforgatók között.

A fahonvéd: Vagy ahogy némelyek nevezik őket: a firkászoknál.

En: A firkász, némelyeknek semmi, másoknak egy világ. És némelyeket egy világ választ el a firkászoktól.

A fahonvéd: Emberi elmével nem tudom felfogni, hogy egyesek miért is idegenkednek úgy a firkászoktól? Hiszen egy napig sem tudnának megenni a firkászok írásai nélkül.

En: A firkászok azonban nagyon sok ember nélkül eléldéglének.

A fahonvéd: És észre sem vennék a hiányukat. De a firkászokra nagyon sok embernek, mondhatnám mindenkinek szüksége van, mint tengernek a partra.

En: Mert nagyon sok ember a firkászok révén jut partra. Egyik-másik kitűnőség talán maga sem tudná, hogy van, létezik, ha a firkászok nem kürtölnék világgá.

A fahonvéd: Egy esetben nemesak a kürt jó, hanem aki fujja is.

En: Azt is mondhatnánk: aki felfujja a nagyságokat. A firkászoknak van egy jó tulajdonságuk, olyanok, mint az ősrégi skandináv rege, „trude Hiorba“-ja, állják a csipést, a gunyt és karaván módjára haladnak. Mindig előre és sohasem hátra.

A fahonvéd: És szembe találják magukat a mézárosokkal, a hentesekkel, akiknek szintén a bögyükben vannak.

En: Világos, mint a vakablak, mert a közönséget nem engedik letaglózni. Nagyon is fennültek már a lovon, nehezükre esik le szállni.

A fahonvéd: Különösen a husárrakkal. Eddig az a nótá járta: Föl, föl csontosok az árakkal! És most a kerék lefelé kezd fordulni. (Perenyi hallgatás után.) Azt gondoltam, hogy a Balkán-Akadémia előtt fel lehetne állítani a kofa-akadémiát.

En: Nem kell a kofákat már jobban kitanítani. Tökéletesen értik a csiziót. Mióta pedig karszallaggal feszítenek, megfeszülhet az ember, míg valamihez hozzájutni képes.

A fahonvéd: Nem kizárólag a kofák a hibásak, hanem jórészt a közönség is. Majd meglátnám én, ha csak három napig nem venne a közönség gyümölcsöt, elkérnének-e poshadt szilva kilójáért öt koronát.

En: Bizony, a nyakukon kellene száradni hagyni a risz-rosz gyümölcsöt.

A fahonvéd: Muszáj annak éppen gyümölcsnek lenni? . . .